

[Glønborg]

verden? De findes nemlig ikke i Danmark, men andre steder.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes, at hr. Glønborg er inde på noget meget principielt her til sidst, nemlig spørgsmålet om finansloven.

Jeg vil gerne understrege, at min opfattelse – og hermed Socialdemokratiets – ikke er, at vi ikke skal arbejde på at få den nødvendige balance på finansloven. Men vi mener helt klart, at det på disse områder alene er de svageste, man rammer. Sådant som jeg læser lovforslaget, skal de på bistandshjælp, og det er meget svært at se, hvad logikken skulle være i det.

Det kan selvfølgelig være, at man siger: Jamen så er det kommunerne, der må klare de her udgifter. Men efter de foreliggende aftaler er der altså også et system, hvorefter man har ret til at få denne økonomi fra statens side. Så der er ikke de store besparelser i dette, hr. Glønborg, men der er et signal til og en holdning over for de uddannelsessøgende, som er gået i gang med deres uddannelse, der går ud på, at i stedet for at blive respekteret, som man er blevet det hidtil, må man affinde sig med, at man skal på bistandshjælp, hvis ikke der er noget arbejde.

Kirsten Madsen (FP):

Det var jo herligt at høre hr. Ole Vagn Christensens sidste bemærkning om at knytte finansloven til lovforslag nr. L 30, for det giver mig mulighed for at sige, at jeg synes, at lovforslag nr. L 30 er en lappeløsning. Hvis det skulle være noget, der virkelig battede noget, så man kunne få nogle i arbejde som følge af, at man sparede penge, så synes jeg, det ville være mere relevant at trække hele dagpengesystemet ud af finansloven. Det ville umiddelbart give en besparelse på 28 mia. kr. Man kunne også tage sundhedsområdet på 40 mia. kr. ud, så havde man 68 mia. kr. Begge områder kunne dækkes af privat forsikring som den gamle sygesikring og i dette tilfælde, lovforslag nr. L 30's område, af en privat forsikring eventuelt suppleret med fagforeningernes bidrag fra deres kolossale milliardformuer. Det er en reduktion på finansloven på godt og vel 25 pct., og det kan give en virkelig opstramning, så man kunne hæve den skattefri bundgrænse, give en

reallønsfremgang, få konkurrencedygtighed på arbejdsmarkedet og få folk i arbejde.

Det er heller ikke nogen god idé, når man siger, at man vil reducere med 20 pct. i forbindelse med feriedagpene. Det vil overhovedet ikke give nogen reduktion; det vil kun resultere i, at de arbejdsløse bliver i Danmark. Der bliver ikke en krone sparet dér.

Så hvis man vil noget med dagpengereformen, så trækker man det hele ud og privatiserer det, og så skal jeg love for, at der vil blive penge nok til at få gang i hjulene, så vi kommer af med arbejdsløsheden på de reelt 100.000, det handler om. Vi har hørt mange gange i dag, at der var 306.000 arbejdsløse, men reelt kun 100.000, og jeg lover, hr. arbejdsminister, at laver man den ændring, så kommer de også i arbejde.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg har udtalt til en avis, at jeg forudså, at vi, hvad angår det forslag om efterløn, som vi just har behandlet, rimelig hurtigt ville kunne finde frem til et resultat, men også, at det nok ville ligge noget tungere på dagpengeområdet, og det er der ikke noget mærkeligt i.

Vi ved udmærket godt, at dagpengestof er ømt stof for mange medlemmer af Folketinget. Det er det vel i øvrigt ikke mindst for Socialdemokratiet, som vel har set det som en del af deres livsopgave i dansk politik at få skabt et forsikringssystem for personer, der bliver ramt af arbejdsløshed. Derfor har jeg stor forståelse for, at man i Socialdemokratiet altid har svært ved at acceptere ændringer i dagpengesystemet. Ikke desto mindre er det min opfattelse, at der er et påtrængende behov for ændringer i dagpengesystemet. Det er der på finansieringssiden, og det er der også på ydelsessiden.

Så kan man selvfølgelig sige, at det bare er noget, regeringen går og fantaserer om, men det er det ikke. Der er adskillige eksperter på området, som har fortalt om problemerne ved det danske dagpengesystem, som er ude af ttrit med det samfund, som vi har i dag.

Hovedstrukturen i dagpengesystemet, som vi kender det netop nu, kom vel egentlig til verden i KVR-regeringens tid fra 1968 til 1971, altså i en periode, hvor der næsten ingen arbejdsløshed var i Danmark. I dag er det desværre anderledes, og vores erfaring er, at dagpengesystemet, som det er skruet sammen i